Republika Hrvatska
Županijski sud u Osijeku
Osijek, Europska avenija 7

Poslovni broj Kž-433/2026-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Osijeku, u vijeću sastavljenom od suca Davora Mitrovića, kao predsjednika vijeća te sudaca Vlaste Šimenić-Kovač i Mladena Radičevića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Mee Ribić, zapisničara, u kaznenom predmetu protiv opt. Zdravka Folnegovića, OIB 46210324195, zbog kaznenih djela iz čl. 224. st. 1. i 4. Kaznenog zakona ("Narodne novine", br. 110/97, 27/98, 50/00, 129/00, 51/01, 111/03, 190/03-odluka Ustavnog suda, 105/04, 84/05, 71/06, 110/07, 152/08 – dalje u tekstu KZ/97), odlučujući o žalbi optuženika podnesenoj protiv presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, poslovni broj K-457/2026-12 od 30. lipnja 2026., na sjednici vijeća održanoj 28. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba opt. Zdravka Folnegovića kao neosnovana te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Presudom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, poslovni broj K-457/2026-12 od 30. lipnja 2026., opt. Zdravko Folnegović proglašen je krivim zbog četiri kaznena djela protiv imovine – prijevarom, opisano po čl. 224. st. 1. i 4. KZ/97, a kažnjivo po čl. 224. st. 4. KZ/97, sve u vezi s čl. 60. KZ/97 te je opt. Zdravku Folnegoviću na temelju čl. 224. st. 4. KZ/97 za kaznena djela pod toč. 1., 2., 3. i 4. optužnice utvrđena kazna zatvora u trajanju od deset mjeseci za svako djelo, a potom je na temelju čl. 60. KZ/97 opt. Zdravko Folnegović osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest mjeseci.

1.1. Na temelju čl. 82. st. 1. KZ/97 u svezi s čl. 560. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. – odluka i rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. 126/19., 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26. ; dalje u tekstu ZKP/08) utvrđeno je da novčani iznos od 5.000,00 eura predstavlja imovinsku korist koju je opt. Zdravko Folnegović ostvario kaznenim djelom opisanim i kažnjivim po čl. 224. st. 4. KZ/97 iz točke 3. optužnice, koji novčani iznos od 5.000,00 eura predstavlja imovinu Republike Hrvatske te je naloženo

opt. Zdravku Folnegoviću da uplati u korist Državnog proračuna Republike Hrvatske iznos od 5.000,00 eura u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude.

1.2. Na temelju čl. 158. st. 2. ZKP/08 ošt. Igor Mladenić, Ivica Peranić i Maja Božičević su sa svojim postavljenim imovinskopravnim zahtjevima u cijelosti upućeni na parnicu.

1.3. Na temelju čl. 148. st. 1. i 6. ZKP/08 opt. Zdravko Folnegović je u cijelosti oslobođen obveze naknade troškova kaznenog postupka iz čl. 145. st. 2. toč. 1. do 6. ZKP/08.

2. Protiv citirane presude žalbu je podnio opt. Zdravko Folnegović putem izabranog branitelja Igora Skupnjaka, odvjetnika iz Zagreba zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz čl. 468 st. 1. toč. 3., toč. 6. i toč. 11. te st. 2. ZKP/08, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz čl. 470 ZKP/08 te zbog povrede kaznenog zakona iz čl. 469. ZKP/08, s prijedlogom da drugostupanjski sud ukine pobijanu presudu i vrati predmet na ponovno suđenje.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. U skladu s čl. 474. st. 1. ZKP-a, spis je bio dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Osijeku.

5. Žalba optuženika nije osnovana.

6. U žalbi zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. st. 1. toč. 6. ZKP-a žalitelj upire da je suđenje proveo sud koji zbog stvarne i mjesne nenadležnosti nije mogao suditi jer da su svi oštećenici doputovali u Švicarsku gdje im je opt. Zdravko Folnegović trebao realizirati kredite, gdje su mu na ime učešća za ishođenje tih kredita oštećenici predavali novčane iznose, da je sukladno čl. 27. st. 1. KZ/97 iz činjeničnih opisa razvidno da je mjesto počinjenja Švicarska te da shodno tome sud u Republici Hrvatskoj uopće nije bio stvarno i mjesno nadležan.

6.1. Suprotno takvim žalbenim navodima, a koje je istovjetno isticao i u žalbi na presudu Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, broj 6. KO-1823/2011-319 od 16. veljače 2018. i o čemu se očitovao i ovaj sud u presudi i rješenju, poslovni broj Kž-269/2018-7 od 29. studenog 2018., za ponoviti je da je čl. 19.a st. 1. toč. 1. ZKP/08 propisano da su općinski sudovi (stvarno) nadležni suditi u prvom stupnju za kaznena djela za koja je zakonom propisana kao glavna kazna novčana kazna ili kazna zatvora od 12 godina. S obzirom na propisanu kaznu za kaznena djela iz čl. 224. st. 1. i 4. KZ/97 (od šest mjeseci do pet godina), a za koja je kaznena djela optužen i proglašen krivim opt. Zdravko Folnegović, pravilno je kao stvarno nadležni sud postupao Općinski kazneni sud u Zagrebu, tako da nije počinjena bitna povreda postupka iz čl. 468. st. 1. toč. 6. ZKP-a. Ujedno je za navesti kako je isti sud bio i mjesno nadležan prema mjestu počinjenja kaznenog djela sukladno čl. 27. st. 1. KZ/97 jer je kazneno djelo počinjeno i u mjestu gdje je počinitelj radio i u mjestu gdje je u cjelini ili djelomično nastupila posljedica iz zakonskog opisa kaznenog djela.

6.2. Pobijajući prvostupanjsku presudu zbog bitne povrede iz čl. 468. st. 1. toč. 11. ZKP-a optuženik smatra da je izreka presude proturječna sama sebi, da postoji proturječe između izreke i sadržaja Ugovora o kreditu te da nema razloga o odlučnim

činjenicama jer su u izreci presude kao oštećenici navedene fizičke osobe Igor Mladenić, Ivica Peranić i Mato Markanović, dok iz dokumentacije u spisu proizlazi da su isti postupali u procesu ishođenja kredita u ime i za račun pravnih osoba u kojima su bili odgovorne osobe.

6.2.1. Nasuprot istaknutim žalbenim navodima, pobijana presuda nema proturječnosti, a sadrži jasne i provjerljive razloge kako o odlučnim činjenicama, tako i o pravnim pitanjima tako da nije počinjena bitna postupovna povreda na koju upire optuženik. Naime, to što se u toč. 4. navodi da je ošt. Maja Božičević kao odgovorna osoba imala namjeru ishoditi kredit u ime i za račun TD "Sonax VBZ" d.o.o., a da je onda kaznenim djelom oštećena ona kao fizička osoba, kao i to što su u odnosu na kaznena djela iz toč. 1., 2. i 3. pobijane presude oštećenici fizičke osobe, iako su isti kao odgovorne osobe u pravnim osobama (ošt. Igor Mladenić kao direktor TD "Mikis" d.o.o., ošt. Ivica Peranić kao direktor TD "Kastav gradnja" d.o.o., a ošt. Mato Markanović kao direktor TD "Teri - Crotec" d.o.o.) imali namjeru ishoditi kredit u ime i za račun tih pravnih osoba, za navesti je, kako su temeljem izvedenih dokaza koje je prihvatio prvostupanjski sud, dokazani navodi iz optužnice da su oštećenici kako bi ishodovali kredite putem tvrtke Axxa – La Group Dubai, UAE za pravne osobe u kojima su bili odgovorne osobe davali svoj vlastiti novac na ime pologa, a ne novac koji bi potjecao iz poslovanja iz njihovih pravnih osoba. Kraj takvog stanja stvari, oštećeni su Igor Mladenić, Ivica Peranić, Mato Markanović i Maja Božičević kao fizičke osobe, zbog čega je optuženiku, kao i drugim optuženicima prije nego je postupak u odnosu na opt. Zdravka Folnegovića razdvojen, optužnicom Općinskog državnog odvjetništva u Rijeci, koju je preuzelo Općinsko kazneno državnog odvjetništvo u Zagrebu stavljeno na teret kazneno djelo prijevare iz čl. 224. st. 1. i 4. KZ/97, a ne teže kazneno djelo - prijevara u gospodarskom poslovanju iz čl. 293. st. 1. i 2. KZ/97.

6.2.2. Istu bitnu povredu (iz čl. 468. st. 1. toč. 11. ZKP-a) optuženik nalazi u tome što je prvostupanjski sud u dokaznom postupku pročitao materijalnu dokumentaciju iz spisa u odnosu na ošt. Igora Mladenića, ošt. Ivice Peranića, ošt. Marka Markanovića i ošt. Maju Božičević, a pri tome nije ocijenio iste dokaze pojedinačno niti dovodeći ih uz vezu s drugim izvedenim dokazima, prvenstveno obranom optuženika kao obranom Zore Vasić, Ines Mijić, Nenada Vasića i Sandra Udovića zbog čega presuda nema razloga o odlučnim činjenicama u odnosu na ugovaranje spornih kredita iz opisa svakog pojedinog kaznenog djela.

6.2.3. Međutim, takvi žalbeni navodi optuženika nisu utemeljeni jer je prvostupanjski sud u odnosu na svako kazneno djelo iznio sadržaj dokaza, pri čemu je u bitnom iznio sadržaj materijalne dokumentacije u odnosu na svako kazneno djelo i oštećenika ponaosob (toč. 6 – toč. 13), da bi potom u toč. 14. do toč. 18. spisa proveo raščlambu, ali i ocjenu vjerodostojnosti proturječnih dokaza, a na kraju je dao i zaključak o svojim utvrđenjima. Pri tome su sasvim promašeni žalbeni navodi kako sud nije cijenio obranu opt. Zdravka Folnegovića koji tijekom cijelog postupka nije iznio svoju obranu već se samo negativno očitovao o krivnji, dok iskaze Zore Vasić, Ines Mijić, Nenada Vasića i Sandra Udovića sud u dokaznom postupku u odnosu na koje je postupak razdvojen. Osim toga, obrana nije imala primjedbi na izvedene dokaze, a niti je predlagala ispitivanje Zore Vasić, Ines Mijić, Nenada Vasića i Sandra Udovića u ovom razdvojenom postupku koji se vodio samo protiv opt. Zdravka Folnegovića. Slijedom toga, nema bitne povrede na koju optuženik žalbom upire.

6.2.4. Uz navedeno, optuženik navodi da u presudi prvostupanjski sud nije dao razloge o subjektivnom i objektivnom elementu kaznenog djela, no ni takvi žalbeni navodi nisu osnovani jer u pobijanoj presudi prvostupanjski sud u toč. 22. iznosi razloge o krivnji, odnosno o prijevarnoj namjeri kao subjektivnom elementu kaznenog djela, dok je u odnosu na objektivne elemente kaznenog djela dao jasne i koncizne razloge pod toč. 21.1. do toč. 21.3. obrazloženja, a koje razloge kao pravilne prihvaća i ovaj drugostupanjski sud.

6.3. Nije u pravu optuženik niti kada pobija prvostupanjsku presudu zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. st. 2. ZKP-a jer da mu je sud povrijedio pravo na pravično suđenje s obzirom mu se sudilo u odsutnosti i nije bio u mogućnosti iznijeti svoju obranu, koju povredu veže uz bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. st. 1. toč. 3. ZKP-a jer da je rasprava provedena bez nazočnosti osobe čija je nazočnost po zakonu obvezna. U tom dijelu opširno obrazlaže kako pravomoćno rješenje o suđenju u odsutnosti nije osnovano niti su u njemu valjano obrazloženi razlozi koji bi opravdavali suđenje u odsutnosti za predmetna kaznena djela, kao i da nisu bile ispunjene zakonske pretpostavke iz čl. 402. st. 3. ZKP-a da se optuženiku odredi suđenje u odsutnosti. Ujedno, da su izostanci optuženika s rasprava bili objektivne naravi opravdani njegovim zdravstvenim razlozima.

6.3.1. Naime, rješenjem Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, broj Kv-407/2026-5 (K-457/2026) od 13. travnja 2026. određeno je suđenje u odsutnosti opt. Zdravku Folnegoviću, a isto rješenje je potvrđeno rješenjem Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj Kž-419/2026-4 od 2. lipnja 2026. Kraj takvog stanja stvari, žalbeni navodi da je postupak nezakonito proveden u odsutnosti optuženika čija je nazočnost po zakonu obvezna, kao i da mu je time što nije iznosio svoju obranu na raspravi, teško povrijeđeno pravo na pravično suđenje zajamčeno Ustavom i Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih ljudskih sloboda, su u potpunosti promašeni.

7. Optuženik, dalje, u žalbi smatra da je prvostupanjski sud na njegovu štetu povrijedio kazneni zakon kada je istog osudio za četiri kaznena djela prijevare iz čl. 244. st. 1. i 4. KZ/97 a koja djela uopće ne predstavljaju kazneno djelo, prema kojim bi se žalbenim navodima radilo o tzv. posrednoj povredi kaznenog zakona. Naime, optuženik smatra kako je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da je postupao s tzv. prijevarnom namjerom dovođenjem u zabludu oštećenika, čime u suštini prigovara pravilnosti i potpunosti utvrđenog činjeničnog stanja. No, za ukazati je da se kazneni zakon ima primijeniti na ono činjenično stanje koje utvrdi sud, a ne ono za koje optuženik smatra da je trebalo biti utvrđeno.

8. Nije osnovana žalba opt. Zdravka Folnegovića zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u kojoj navodi da je prvostupanjski sud izveo pogrešan zaključak o njegovoj krivnji ne uzimajući u obzir kako nije dovoljno samo to da počinitelj kaznenog djela ne ispuni svoju obvezu (oštećenicima nije omogućio kredit i sl.), koju je obvezu preuzeo stupajući u imovinsko-pravne odnose s drugim osobama, već da se u konkretnom slučaju ne može govoriti o prijevarnom postupanju optuženika s obzirom su oštećenici punoljetne i poslovno sposobne osobe tako da nije objektivno moguće da bi stupali u poslovne dogovore u kojima ne bi mogli procijeniti realnost i objektivnu mogućnost ostvarenja istih, kao i potencijalne rizike njihove nerealizacije te da su u konačnici oštećenici nepromišljeno postupali.

8.1. Prvostupanjski sud je pozornom ocjenom izvedenih dokaza tj. iskaza oštećenika Igora Mladenića, Ivice Peranića, Mate Markanovića, Maje Božičević te uvidom u materijalnu dokumentaciju u odnosu na svako od četiri kaznena djela prijevare, koje je reproducirao u toč. 6., toč. 7., toč. 8. i toč. 9. pobijane presude, pravilno utvrdio da je opt. Zdravko Folnegović počinio inkriminirana kaznena djela. Stoga je u odnosu na kazneno djelo iz toč. 1. osim na iskazu ošt. Igora Mladenića, svoju odluku zasnovao i na sadržaju priznanice Axxa – La Group iz UAE o zaprimljenom iznosu od 20.000,00 eura od Igora Mladenića od 15. travnja 2010., Ugovoru između tvrtki Mikis d.o.o. Rijeka koju zastupa Mladenić Igor i Axxa – La Group iz Dubaija UAE, od 26. travnja 2010., punomoći Igora Mladenića i Ines Starčić od 31. ožujka 2010. za zastupanje pred inozemnom bankom u svrhu podnošenja zahtjeva za odobrenje kredita te e-mailova između Axxa – La Group i ošt. Igora Mladenića, dok je u odnosu na kazneno djelo iz toč. 2. osim na iskazu ošt. Ivice Peranića svoj zaključak zasnova i na materijalnoj dokumentaciji i to sadržaju potvrde Axxa – La Group iz UAE o zaprimljenom iznosu od 16.000,00 eura od Ivice Peranića od 28. listopada 2009., potvrde tvrtke Kastav gradnja d.o.o. o predaji tri potpisane bjanko mjenice uz Ugovor o kreditu Zori Vasić od 3. studenog 2009., Ugovoru o kreditu i sredstvima osiguranja kredita između Kastav gradnje d.o.o. i Axxa – La Group od 3. studenog 2009., Ugovoru o poslovnoj suradnji za hipotekarni kredit u iznosu od 1.500.000,00 eura između Nenada Vasića i Kastav gradnje d.o.o., neopozivoj punomoć Ivice Peranića danoj Zori Vasić za otvaranje računa za primanje sredstva u njegovo ime itd. od 3. studenog 2009. ovjerenoj kod javnog bilježnika. Osim toga, u odnosu na kazneno djelo iz toč. 3. prvostupanjski sud je svoj zaključak osim na iskazu ošt. Mate Markanovića utemeljio i na sadržaju ovjerene punomoći Mate Markanovića koju je dao Ines Mijić (Starčić) za zastupanje pred inozemnom bankom od 13. travnja 2010., Izjave Ines Starčić o primitku iznosa od 10.000,00 eura od Mate Markanovića od 27. svibnja 2010. – ovjerenu kod javnog bilježnika, Priznanici Axxa – La Group iz UAE o zaprimljenom iznosu od 10.000,00 eura od 28. svibnja 2010., Ugovoru između tvrtke Teri - Crotec d.o.o. i Axxa – La Group o kreditu i instrumentima osiguranja kredita od 6. lipnja 2010. za iznos od 1.500.000,00, a po ovlaštenju i punomoći predsjednika uprave Mate Markanovića. Iz navedenog proizlazi da će se račun otvoriti u kreditnoj instituciji Axxa – La Group u Švicarskoj, s tim što će se potvrda o otvaranju računa i deponiranju sredstava dostaviti u Rijeku na adresu vlasnika računa, Podmurvice 2, pri čemu iz pisane korespondencije između Mate Markovića, Ines Mijić (Starčić), Axxa – La Group te Ljubomira Jelića je utvrđena daljnja kronologija događaja vezana za uvjete kredita do čije realizacije nije došlo. Ujedno je, u odnosu na kazneno djelo iz toč. 4. prvostupanjski sud svoj zaključak zasnovao osim na iskazu ošt. Maje Božičević i sadržaju priznanice Axxa – La Group iz UAE o zaprimljenom iznosu od 5.000,00 eura od Maje Božičević za otvaranje računa od 7. listopada 2009., ovjerenog Ugovora o kreditu i sredstvima osiguranja kredita od 22. listopada 2009. između Sonax - VBZ d.o.o. iz Ogulina i Axxa – La Group Dubai UAE u iznosu od 500.000,00 eura, potvrde o predaji tri potpisane bjanko mjenice uz Ugovor o kreditu direktora Sonax VBZ Maje Božičević Zori Vasić od 22. listopada 2009., neopozive ovjerene punomoći Maje Božičević dane Zori Vasić za otvaranje računa, primanje sredstava i dr., e-mail korespondenciji Nenada Vasića s Axxa – La Group, e-mail korespondenciji Zore Vasić i Nenada Vasića te njihove komunikacije s Axxa – La Group koja se odnosila na ishođenje obećanih, a nerealiziranih kredita oštećenicima, kao i e-mail prepiske Maje Božičević s Axxa – La Group i Zorom Vasić u kojima se oštećenica raspituje o razlozima nerealizacije kredita.

8.2. Protivno žalbenim navodima, prvostupanjski je sud pravilno utvrdio i valjano obrazložio kako je opt. Zdravko Folnegović neistinito predložio oštećenicima, kako je to pobliže navedeno u toč. 1., 2., 3. i 4. izreke pobijane presude putem trgovačkog društva Axxa – La Group u Švicarskoj, predstavljajući se predstavnikom istog imenom Valentin Mayer, iako se u stvari radilo o opt. Zdravku Folnegoviću, ishoditi kredite po povoljnim uvjetima, uvjetujući ishođenje kredita uplatom određenih pologa, iako je znao da to neće učiniti s obzirom nije bio predstavnik navedenog trgovačkog društva iz Dubaija u Švicarskoj, a niti je imao namjeru niti mogao posredovati putem navedenog trgovačkog društva s bankom u Švicarskoj i oštećenicima kako bi ovi dobili kredite po "povoljnim" uvjetima. Na taj način je u odnosu na kazneno djelo iz toč. 1. zajedno i po prethodnom dogovoru s Ines Mijić, u odnosu na kazneno djelo iz toč. 2. zajedno i po prethodnom dogovoru s Zorom Vasić, Nenadom Vasićem i Sandrom Udovićem, u odnosu na kazneno djelo iz toč. 3. zajedno i po prethodnom dogovoru s Ines Mijić, a u odnosu na kazneno djelo iz toč. 4. zajedno i po prethodnom dogovoru s Zorom Vasić, doveo u zabludu oštećenike koji su radi realizacije kredita vršili uplatu tzv. pologa vlastitim novcem, potpisivali odgovarajuće dokumente, punomoći Zori Vasić i Ines Mijić (Starčić) za otvaranje računa u banci i ugovora o poslovnoj suradnji za kredit. Na taj način optuženik je s ostalim navedenim osoba doveo u zabludu oštećenike te su ošt. Maja Božičević i Ivica Peranić osobno predali novac optuženiku, dok je to za ošt. Igora Mladenića i ošt. Mate Markanovića učinila Ines Mijić (Starčić) na koji način je opt. Zdravko Folnegović pribavio za sebe, a na štetu oštećenika, znatnu nepripadnu imovinsku korist. O svemu tome prvostupanjski sud je naveo jasne, iscrpne, argumentirane i provjerljive razloge, koje prihvaća i ovaj drugostupanjski sud i na koje se upućuje žalitelj radi nepotrebnog ponavljanja.

8.3. Nije u pravu optuženik kada ukazuje da je činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno time što je na raspravi 30. lipnja 2026. sasvim neosnovano sud odbio dokazni prijedlog obrane – čitanjem materijalne dokumentacije iz koje je razvidno da je oštećenicima vraćen novac koji je u predmetnom postupku predstavljao protupravno stečenu imovinsku korist. Naime, iz zapisnika o raspravi od 30. lipnja 2026. branitelj optuženika je predložio da će na slijedeću raspravu dostaviti ovjerene prijevode dokumentacije iz koje proizlazi kako su oštećenici potvrdili da im je novac vraćen, a koji je dokazni prijedlog sud na temelju čl. 421. st. 1. toč. 4. ZKP-a odbio kao dokazni prijedlog usmjeren znatnom odugovlačenju postupka, a povrh toga činjenično stanje je bilo u dovoljnoj mjeri utvrđeno. O tome je prvostupanjski sud u razlozima presude dao jasno i argumentirano obrazloženje jer je obrana optuženika, ukoliko je u posjedu navedenih potvrda, iste mogla priložiti kao dokaze, a ne tražiti dodatan rok radi njihovog prevođenja. Ovo posebice imajući u vidu kako je od ukidbene odluke Županijskog suda u Osijeku, poslovni broj Kž-718/2024 od 24. travnja 2025. pa do održavanja rasprave 30. lipnja 2026. prošlo više od godine dana, u kojem su razdoblju optuženik, odnosno njegov branitelj, imali dovoljno vremena da na raspravi i predoče predmetni dokaz. Uz to, da se radi o pokušaju odugovlačenja ovog kaznenog postupka koji je u fazi rasprave više od 15 godina, govori i činjenica da za kaznena djela koja su predmet postupka nastupa zastara u studenom 2026., prosincu 2026., travnju 2027. te rujnu 2027.

9. Kako žalba zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog povrede kaznenog zakona podnesena u korist optuženika (a optuženik je uložio žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede kaznenog zakona),

sukladno odredbi čl. 478. ZKP-a u sebi sadrži i žalbu zbog odluke o uvjetnoj osudi i oduzetoj imovinskoj koristi, ovaj sud je i u tom dijelu ispitao pobijanu presudu.

9.1. Naime, po nalaženju ovog drugostupanjskog suda, obrazlažući svoju odluku o kazni prvostupanjski sud dao je jasne i potpune razloge, a koje prihvaća i ovaj drugostupanjski sud. Pri tome, prvostupanjski sud nije podcijenio olakotnu okolnost u vidu njegovog narušenog zdravstvenog stanja, a niti je precijenio utvrđene otegotne okolnosti u vidu upornosti počinjenja kaznenih djela, kao i činjenicu ranije osuđivanosti. Naime, optuženik je od 2009. pa do 2018. u sedam navrata osuđen zbog kaznenih djela prijevare, od toga pet puta zbog kaznenih djela prijevare iz čl. 224. st. 1. i 4. KZ/97, a u dva navrata zbog kaznenih djela prijevare u gospodarskom poslovanju iz čl. 293. st. 2. KZ/97 za koja su mu kaznena djela dva puta izricane uvjetne osude, a u ostalom dijelu bezuvjetne kazne zatvora, a koje evidentno na njega nisu utjecale da se suzdrži od činjenja kaznenih djela. Stoga, kada se ima u vidu da je riječ o višestrukom i specijalnom povratniku, prvostupanjski sud je izbor vrste i mjere kazne odredio u granicama koje su određene zakonom za počinjena kaznena djela, a na temelju stupnja krivnje, pogibeljnosti djela i svrhe kažnjavanja pa je tako opt. Zdravku Folnegoviću utvrdio kazne zatvora u trajanju od deset mjeseci u odnosu na svako od četiri kaznena djela prijevare iz čl. 224. st. 1. i 4. KZ/97, a kažnjivo po čl. 224. st. 4. KZ/97 koje se ne ukazuju kao prestroge, kao niti na temelju čl. 60. KZ/97 izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od jedne godine i šest mjeseci. Navedenom kaznom ostvarit će se svrha kažnjavanja iz čl. 50. KZ/97 tj. u dovoljnoj mjeri utjecati na optuženika da ubuduće ne čini kaznena djela (specijalna prevencija), a ujedno utjecati na ostale da ne čine kaznena djela i da će se kaznom na koju je optuženik osuđen utjecati na svijest građana o pogibeljnosti kaznenih djela i pravednosti kažnjavanja (generalna prevencija), a sve u okviru opće svrhe kaznenopravnih sankcija iz čl. 6. KZ/97.

10. Osnovano je od opt. Zdravka Folnegovića oduzeta na temelju čl. 82. st. 1. KZ/97 u vezi s čl. 560. ZKP-a imovinska korist u iznosu od 5.000,00 eura koju je isti ostvario kaznenim djelom iz toč. 3. optužnice, a budući je optužen da je po prethodnom dogovoru i zajednički stekao imovinsku korist od 10.000,00 eura zajedno s Ines Mijić (Starčić). Naime, kako nitko ne može zadržati imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom, a ošt. Mato Markanović nije postavio imovinskopravni zahtjev, slijedom čega novčani iznos od 5.000,00 eura predstavlja imovinu Republike Hrvatske

11. Kako, dakle, ne postoje razlozi iz kojih opt. Zdravko Folnegović pobija presudu prvostupanjskog suda, niti je ovaj drugostupanjski sud ispitivanjem pobijane presude po službenoj dužnosti u smislu odredbe čl. 476. st. 1. toč. 1. ZKP-a utvrdio neku od povreda na koje pazi po službenoj dužnosti, valjalo je na temelju čl. 482. ZKP-a odlučiti kao u izreci presude.

Osijek, 28. rujna 2026.

Predsjednik vijeća

DAVOR MITROVIĆ

Elektronički potpisano: 29.09.2026T09:26:59 (UTC:2026-09-29T07:26:59Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 07a980b3-4829-4502-bb80-cdbf07ed0044

Županijski sud u Osijeku

Broj zapisa: **9-3088d-c5c6e**

Kontrolni broj: **004d3-043a5-e386d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.